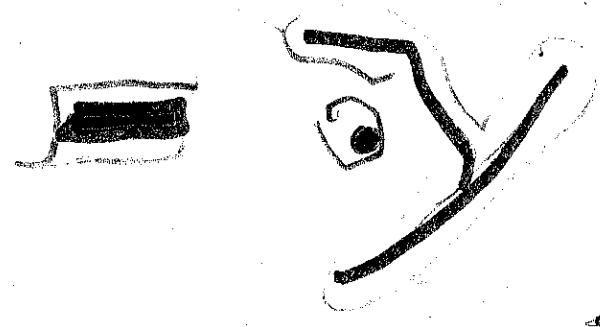

100541 ט"ו
2093 ת"ק
(2 תיק)

4

מחאה

קובץ בעניין	תאריך
4	
2/10/03	מס' תיק
100541	מס' סוכן
2093(2)	תיק

ד ב ר י פ ת י ח ה

אחת המשימות שלנו השנה הייתה הוצאת עלון, שיספר קצת על עצמנו.

לאחר חבלי לידה לא קלים וקצת נדנודים נכתבו הדברים. בעיקר נכתב על חוויותנו השנה, אך גם ניסינו לחזור אחורה ולהזכר בעבר.

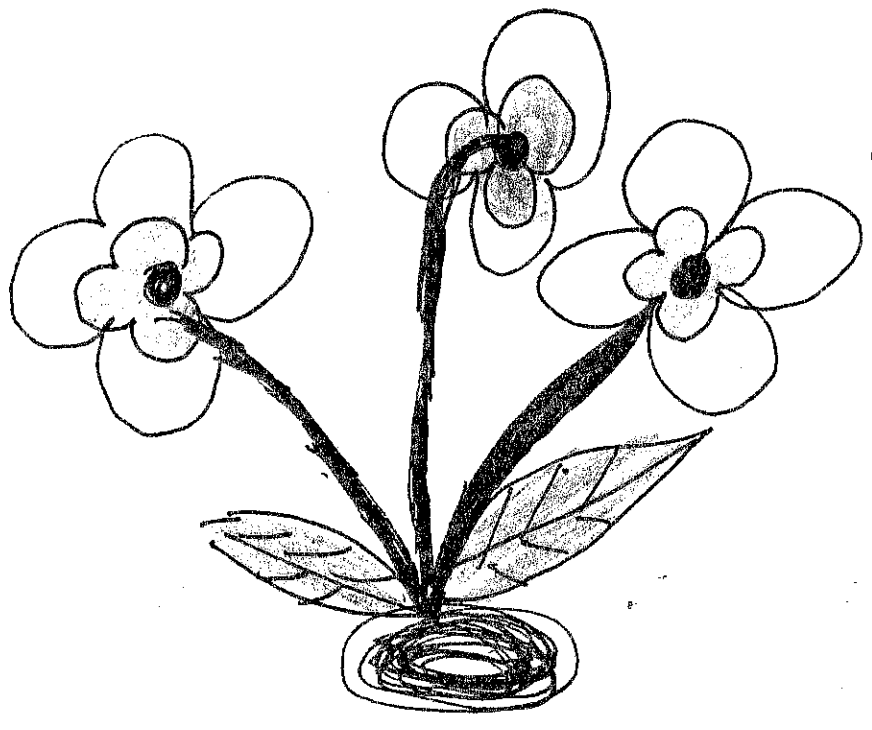
כמובן שעל דפי עלון זה אנו נפרדים מנירה, שעוזבת אותנו לאחר שנתיים, ומברכים את שולי, שלא החיאש וממשיך איתנו עוד שנה יישר כוחו!!

ניסינו גם להביא כמה מילים מאפיינות על כל ילד לצד תמונתו.

עד כאן, ומכאן נשאיר לכם את הקריאה, הורים יקרים, שהרי בעיקר בזכותכם הגענו עד הלום!

ק ר י א ה מ ה נ ה ל כ ו ל כ מ ,

ילדי קבוצת אילה

בן ארבע. תלמיד תורה,
 גם על חגים
 אלוהים ארוך.

אלוהים ארוך בתפילת ארבעה,
 אלוהים ארוך בתפילת ארבעה,
 "א"י"

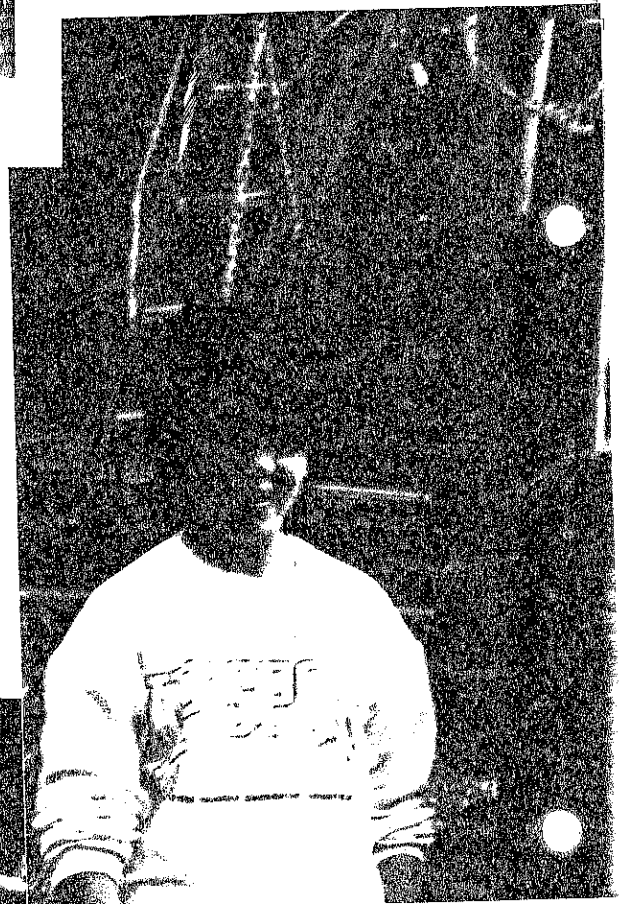

בן כפון שנה וביישן,
 אלוהים ארוך אדם ספרים
 כחובן.

אפרת לנחמי בת אלטין
עם בני "אולנה"
תסתדר נציון.

אבא הישנית ושקטה
אריאלתה בלעגה (בסך אולנה)

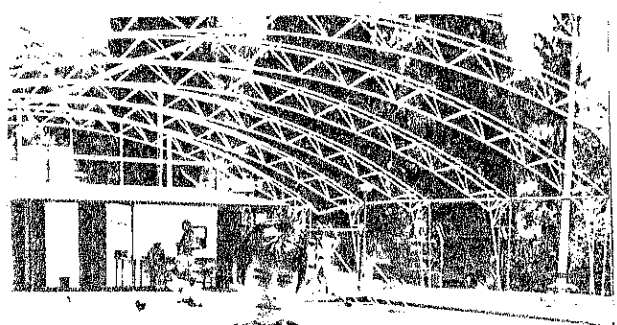

נהי חייך אל באה יעלה הכזון,
עבצת, אך למ ארנן סקסלפון.

אסף ברוך
בגל מקום,
דודו זכור
איל הילום.

כפי מוצגותם שלם צבא,
להספוט הוא כל - נפול.

ערבא ין תלמודה לזכירת,
הסווא סלויזיה רבום הגבול.

רוח פלד, אויפה ועד!
אם כפונגלם כל היום היה אנשה,
הטו בטח פנה לאונשר!

אם טהנדל שמה
כבר למשא,
שטו נולד אונתו כאן,
קמט בינינו מצוינו!

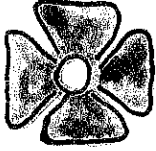

היא ארוג
באת כשחן,
בנה התשנה
בשיחוט ספרון.

אני שור בטוח
שהכי חשוב בדואר,
זה להיות תלמיד תפס

אם אומן בטוח,
ששמו הכר
אדורו אל סוס
בתל שאלה.

א י ל ה מתחילת דרכם ועד כיתה א'

התחלנו דרכנו כחשעיה בבית התינוקות - דנה, הילה, רן, אסף, ניר,
ענבל, עטר, עמית, רועי.

המטפלות שלנו היו - רחלקה וליבנה.

אחר כך עברנו כחמישיה לבית החולים - אסף, ניר ענבל, הילה
ויוסי.

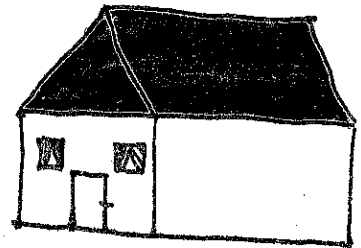
עברה איתנו מרים גריין, ואז באו בשרשרת לזמן קצר צביה פרנקפורט,
דבורה יפעת, עדה קראוס.

בפעוטון הישן היינו ארבעה - ענבל, ניר, אסף והילה.
עבדו איתנו - ירדנה ועופרה גמר (עופרה אלדר), מרסקה.

באותו הזמן היו בצד השני שלנו: - ירון, אור, אדם, ליטל,
איל שור, וקרן.

בגן גרנו בגן אורן הישן (הגן הנטוש) הגננת הייתה אורנה וחיה
סנדרוביץ.

ענבל.

תולדות א ל ה מכתה א' עד ו'.

א

א - המורה היא מירי מחדרה, מורה הבאה משעה 0700 בבוקר ועד 1200 ומלמדת רק חצי קבוצה, חצי קבוצה אחרת בגן עם חוה. כרמי מצטרף אלינו.

ב

ב - כתה ב' - אנו שתי קבוצות לימודיות, קבוצה א' מלמדת גילה מוש-קוביץ, קבוצה ב' מלמדת אביטל חזור. חשבון לומדים לחוד והשאר יחד. נדב מצטרף אלינו.

ג

ג - כתה ג' - המורות אביטל + ליאורה (רק חשבון), המטפלת עירית. הכל לומדים ביחד חוץ מחשבון, הגימלים לומדים חשבון עם ליאורה, הבחניקים עם אביטל. אפרת וטל מצטרפים אלינו.

ד

ד - כתה ד' - המורה ארזה. המטפלות - נילי, בכר (יעקב). לומדים הכל ביחד חוץ מחשבון. מתחילים ללמוד אנגלית עם אינגה.

ה

ה - כתה ה' - המורה ארזה, המטפלת אינגה. נפרדים מארבעה ילדים - ליטל, ירון, אדם ונדב. מצטרפים לגדולים טל, אייל שור, אור ואפרת, בן בא לכחה.

ו - כתה ו' - המורה שולי הממשיך ללמד גם השנה בגלל שעורי הערבית המטפלת נירה שהמשיכה איתנו עוד השנה. שולי ממשיך איתנו במוסד. איבט מצטרפת.

נ י ר ה א ו פ י ר

ההכרות הראשונה עם נירה היתה לפני שנתיים,
אז, לנירה בשנתה הראשונה, היה פה תפקיד קשה ללמדנו
להיות "בני אדם" גם מחוץ לשעורים!

נירה היתה לנו כאם שניה.

היא דאגה לנו, עזרה לנו, כאילו היינו ילדיה.

היום כלאחר שנתיים של עבודה איתנו, אנו מכבדים
את נירה ומעריכים את שיתוף הפעולה איתנו.

אנו מודים לה גם על הימים הפחות יפים והיפים ביותר,
כמובן.

כיום נירה גומרת אתנו ותחזור לעבודתה בגלעם.

אך עלינו לזכור את הרושם העצום והטוב שהשאירה נירה
עלינו, לנצח!!!

ב א ה ב ה ו ב ת ו ד ה א י ל י מ

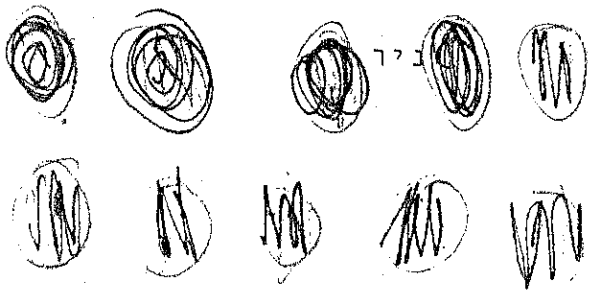
ההכרות שלנו עם שולי התחילה כבר לפני שנה, שולי לימד אותנו ערבית וכבר אז היה לנו קשר טוב איתו.

כששמענו ששולי יהיה המחנך שלנו השנה, קצת חששנו שהפעם נצטרך ללמוד ברצינות.....

בהתחלה שולי הלך איתנו קצר, וניסה ללמד אותנו להיות "בני-אדם תרבותיים", ורק באמצע השנה, כשהיינו כבר "מחו-נכים", ראינו את היתרונות שיש עם מורה גבר, (בעיקר שהוא הולך למילואים) משחק איתנו, הולך איתנו לבריכה ולוקח אותנו לחתונה ערבית.

לחנך ילדים כמונו זו משימה לא קלה ודעו לכם שלשולי ה"קשוח" יש לב של "אם יהודיה", איך אפשר שלא להתרגש כשחוזרים מאוחר בלילה מפעולה ומוצאים את שולי יושב ומחכה עם תה חם שהכין לנו.

שמחנו לשמוע ששולי ממשיך איתנו גם במוסד. ונקווה שהקשר הטוב ימשך.

הנושאים שלמדנו השנה.

הנושא הראשון שלמדנו השנה היה שדה וגן - למדנו בו איך זורעים זרעים ומטפלים בהם.

היתה לנו גינה שהיו בה: גזר, צנונית, חסה, כרוב, כרובית והעגבניות שלא הצליחו, לימד שולי.

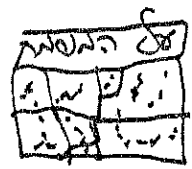
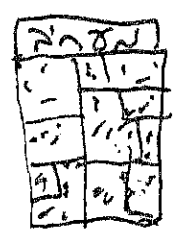
הנושא השני היה תני"כ, - בנושא זה למדנו את שמואל א' וקצת שמואל ב', את הנושא לימד שולי וקצת עמליה.

הנושא השלישי היה המזרח התיכון - בו למדנו על כל הארצות במזרח התיכון, על הנפט המים והאנשים במזרח התיכון, ואיך מגיעה סחורה, לימד שולי.

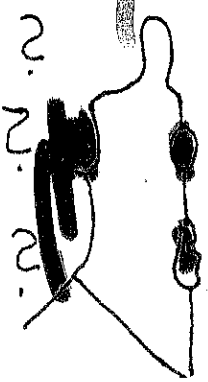
הנושא הרביעי היה העתון, - למדנו איך עורכים עתון ולמה, בנושא זה עשינו בינתיים 2 עתונים שחלקנו בקבוץ, לימד שולי.

הנושא החמישי והאחרון הוא המזרח הקדום, : בו למדנו איפה התחיל הכתם על הקשת הפוריה איך בנו בתים אז, ממה נוצר תל ולפני כמה זמן התחילה ההסטוריה, לימד שולי.

בן.

ספרים שנאספו
7.14

פ ע ל ו ת

השנה התחילו פעולות שומריות, למדריכים קוראים רווה ומעיין, הם גרים בעין שמר. רוב הפעולות שלנו נערכו לרוב בזמן הערב, חלק מהפעולות נערכו בכתה וחלק בחוץ.

הפעולה שזכורה לי היא פעולת הסיום, באנו לבריכה וגם "עופרים" (הקבוצה המקבילה שלנו בברקאי) באו לשם, ושיחקנו, אחר כך אכלנו וכל קבוצה הלכה לפינה עם המדריכים, והמדריכים סיכמו את השנה ונתנו לכל אחד פתק שכתוב עליו את השם של הילד, וכמה מילים על הילד ולכל קבוצה נתנו פוסטר.

בכתה היינו משחקים משחקים מיוחדים והכנות לקראת מאורעות מיוחדים, כמו למשל הכנות למסיבת פורים, או משחק "רווק זקן" שנהננו לשחקו.

בין הפעולות בחוץ היו 2 מבחני אומץ (באחת מהן באו רק 8 ילדים) וגם הלכנו לראיין אנשים, אם הם יודעים מה זה הו במאי.

נוסף לכך היו פעולות עם קבוצת עופרים, אלה היו פעולות שמאד אהבנו כמו למשל סופגניות לחנוכה.

היה גם מחנה בהר הכרמל לכל הקבוצות שהצטרפו אותה שנה לשומר הצעיר. ועכשיו נותר עוד מחנה בדואי שיערך בחופשת הקייץ.

רועי.

ה כ נ י ס ה ל ש ו ה " צ

נסענו במיניבוס למוסד נפגשנו שם עם רווה ומעיין.

לקחו אותנו בטור ארוך בתוך פ-רדסי גן השומרון ועברנו גם בבית הקברות.

לאחר שגמרנו סבוב זה, הלכנו ושחקנו על הדשא המרכזי כדורגל בלי כדור.

להפתעתנו ראינו את כל ילדי המוסד עולים למעלה, לא הבנו למה והמשכנו לשחק.

לאחר המשחק אמרו לנו רווה ומעיין ללכת בכיוון מעלה כאשר הגענו לשער המוסד ראינו את ילדי המוסד יושבים על הדשא ליד כתובת אש.

כאשר נכנסנו לדשא כולם עשו פס... ואנחנו החזרנו להם פס... כאשר ישבנו על הדשא אמר מפקד הטכס לחניכים לעמוד דם-והתחיל את מפקד האש.

בתום הטכס הגיע תורנו לקבל את חולצות השומר הצעיר.

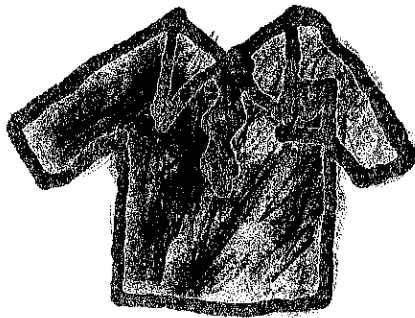
אנחנו נורא התרגשנו ולאט לאט קראו שם שם לקבל את החולצות, שם חיכו לנו מדריכנו, ולחצו את ידינו לאחר קבלת החולצות.

לאחר סיום הטכס התחרנו עם כמה מילדי המוסד, וישבנו על הדשא והכנו המבורגר.

היינו במוסד עד שעה 1200 בלילה ומאד מאד נהננו.

חזרנו הביחה מרוצים אך עייפים.

כרמי.

שזורה צ

המשימות של קבוצת א ל ה

הדלקת נרות בחנוכה :-

כל ערב אנו הדלקנו את הנרות בחדר אוכל בחנוכה, עם שילוב של קטע מוזיקלי והקראת קטע של שיר.

באחד הימים ארגנו משחקים במשותף בחצר של ח"א, במשחקים השתתפו כל מי שנכח באזור.

כמו-כן ארגנו ערב לביבות מפוחי אדמה, בו השתתפו חברי הקבוץ, שבאו מצוידים בגזיות.

יום עצמאי :-

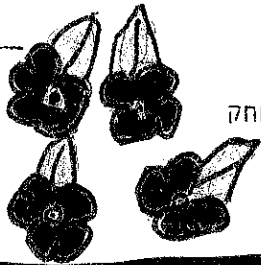
השכמנו בבוקר, כשאנו מחכים בקוצר רוח לשעת האפס, בהגעת שעת האפס לקחנו את חפצנו לכיוון בתי הילדים, שמנו לילדים תופינים, ואז הערנו אותם ועשינו להם התעמלות בוקר, סדר היום התקיים כרגיל רק שאנו המורים והמטפלות מחליפים את הצוות המקורי, ארוחת בוקר וצהרים התקיימו על ידינו. ובשעת ההפסקה הגדולה ערכנו מזנון בכל בתי הילדים בו הכנו מטעמים.

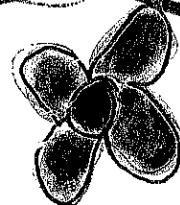
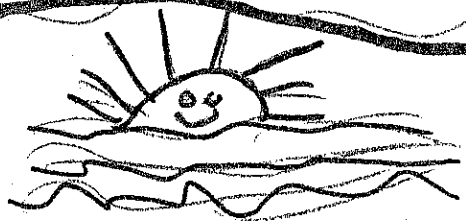
בשעה האחרונה של הלימודים הכנו אנו והילדים מופע וריקוד, שנערכו באותו ערב במסיבה ססגונית בעופר, ובערב השכבנו את הילדים.

ליג בעומר :-

התחלקנו לארבע קבוצות, כשכל קבוצה מביאה ציוד אישי וכללי למחנה. המחנה נערך בגבעת חביבה. כאשר הגענו למחוז חפצנו הקמנו אוהלים ומתקנים לצרכים אחרים. במחנה לנו לילה אחד. באותו ערב ניסו חבורת אנשים לגנוב את הדגל שלנו, והם גם חטפו כמה ילדים. בסיום המשחק הלילי הלכה כל חוליה והתמקה באוהלה שלה. למחרת בשעות הבוקר המוקדמות התעוררנו לקול נסיעת המכוניות, שעברו בסמוך למחנה, ועשינו משחק צופי, ואחר המשחק בישלנו ארוחת בוקר טעימה ומגוונת. לאחר ארוחת הבוקר יצאנו למשחק השטפתה, שכלל פעילויות שונות, ולאחר מכן אספנו חפצינו וחזרנו הביתה לאכול ארוחת צהרים בחדר האוכל.

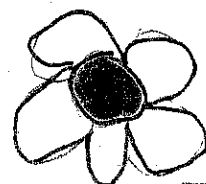
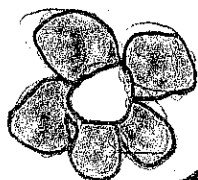
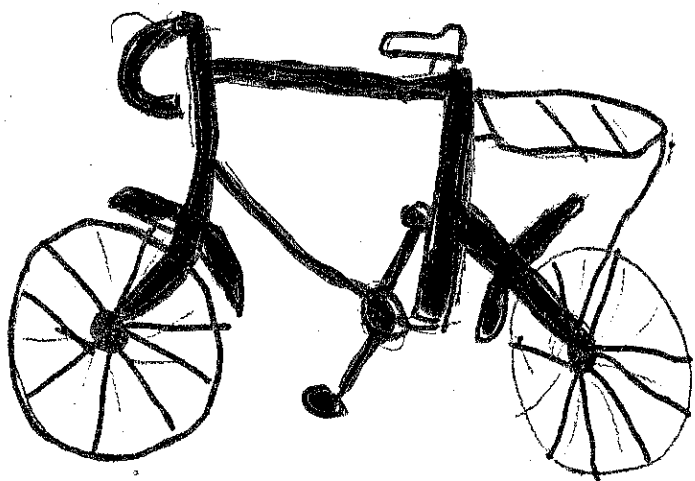
המשך המשימות של קבוצת אילה:-

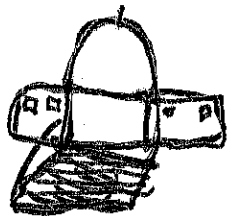
טיול אופניים:-

השכם בבוקר קמנו הלכנו למגרש חניה עם האופניים + מימיות כובע
ובגד ים, שם חיכו לנו אוטו משטרה וכלי רכב נוספים ממענית.

יצאנו לדרך כשפנינו מועדות לחוף קיסריה, הדרך נערכה כשעה
ורבע ואורכה 18 ק"מ. במהלכה אירעו מספר תקלות כגון פנצ'ים,
נפילת שרשרת, עיפות ילדים, וכשהגענו למחוז חפצנו השתכשכנו
במימי הים, וכעבור חצי שעה של טבילה התכבדנו בארוחת בוקר
טעימה. ואז חזרנו עם המיניבוס לבריכה של מענית, ושם אכלנו
ארוחת צהרים טעימה, יחד עם הורינו שחיכו לנו בבואנו.

הכינו: אייל שור, אור לביא, ורן כהן.

ביום ג' השכם בבוקר קמנו, ועלינו לחדר-אוכל לאכול ארוחת בוקר קטנה לפני הטיול.

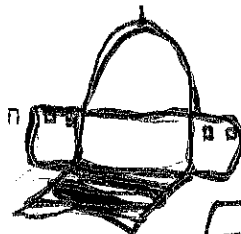
לאחר מכן עזרנו לצוות להעמיס ולארוז את כל הדברים על המיניבוס, ויצאנו לטיול שמחים ועליזים, בדרך עצרנו לארוחת בוקר וסעדנו את לבנו והמשכנו, הגענו לבניני האומה בירושלים ואספנו את חיה המדריכה, ומשם נסענו לארמון הנציב, והשקפנו אל האזור, ומשם לנקבת השילוח ובה הלכנו. הלכנו במים קרירים ונעימים מסלול של חצי ק"מ. לאחר מכן נסענו לרובע היהודי. בגמר הסיור פנינו לעבר מערת חמד, שם הלכנו קצת, ובסוף ההליכה סיפרו לנו סיפור יצאנו, ונסענו לאכסנית "בית וגן", התרחצנו והלכנו לסרט עם ילדי גונן חברינו משכבר הימים, חזרנו לאכסניה והלכנו לישון.

למחרת נסענו להולילנד, שמענו הרצאה שהיתה ארוכה מדי, וכאשר חזרנו, גילינו שלמיניבוס הלך הסטרטר, "המשיח" הגיע בדמותו הצפויה של יעקב ברג, הוא הזעיק חשמלאים, ולנו הזמין מוניות להר הבית, שם כבר היה סגור.

לכן הלכנו לשער האשפות, בדרך עצרנו להשביע קבתנו, הלכנו לכיוון האכסניה, שהיתה אמורה להיות 500 מטר משם, אך משום מה נהפכה לשנים וחצי ק"מ, הגענו לאכסניה עיפים אך רצוצים, לאחר מנוחה ארוכה נסענו למיניבוס (שתוקן בנתיים) לבריכות בהן המים קפואים, ורק ילדים מעטים העיזו להכנס..

למחרת על הבוקר נסענו להר הבית טיילנו שם ונכנסנו לאל אקף בכנסית הזהב והכסף, אחרי הביקור שם, נסענו לוואדי קלט הלכנו כ-1 ק"מ עד שהגענו לבריכה בה שחינו ואכלנו ארוחת צהריים, הדרך חזרה היתה מאד קצרה, כי לא הלכנו בוואדי, הלכנו על צלע ההר. כאשר חזרנו נסענו לביה"ס גונן, שם פגשנו את הילדים מגונן, והלכנו אליהם לבתים. למחרת היום היתה פעילות שהם הכינו בגן הפעמון, משם הלכנו לסנימטק, ראינו את הסרט "הסייח השחור", נסענו לפארק קנדה, שם אכלנו ארוחת צהרים ונסענו הבייתה!!!

ח ז ר נ ו ע י י פ י מ א ר מ ר ו צ י מ

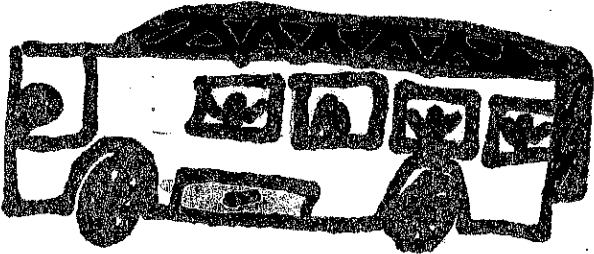

מפעלי אירוח

חצור

נסענו עד לחצור עם אוטובוסים, כאשר הגענו המורה שלהם ג'ו לקח אותנו מהצומת עד לקבוץ. בקבוץ קבלו אותנו יפה, הכינו לנו חדר ונתנו לנו להתקשר הביתה. ביום הראשון הלכנו איתם למאגר ולמפעל, וביום השני הלכנו עימם לפרדסים. רצינו ללכת לבסיס אשר נמצא לא הרחק מהקבוץ, אבל הם אמרו שאסור ושלא כדאי, אז הלכנו לאבילים. כל שהותינו בקבוץ במשך שלושת הימים נהננו ועשינו כייף.

ראינה אפרת את בן

בית זרע

קטעים מהיומן שלנו.

17 בנובמבר, 1986

יצאנו בבקר ב-0630 מבית הילדים נרגשים מאד, עלינו על האוטובוס ושלמנו כסף על הכרטיסים לצומת גן השומרון. הגענו לצומת גן השומרון, שם פגשנו חייל מאד נחמד והוא אמר לנו שיש אוטובוס ישיר לטבריה, שם קנינו לנו סופגניות וקוקה קולה ועיתונים מכל הסוגים, לאחר מכן פגשנו נער, שמדבר עם ח' ו-ע', והוא הראה לנו על איזה אוטובוס אנחנו צריכים לעלות. הוא גם לקח אותנו עד לקבוץ לקבוצת שקמה.

18 בנובמבר, 1986

היום השני התחיל מצויין, היינו יותר מאורגנים ומגובשים עם קבוצת שקמה, התרגלנו למקום לקבוצה ולמנהגיו. האוכל לא היה הכי הכי שבעולם (של נירה הרבה הרבה יותר טוב), הכרנו ילד מהקבוצה והיינו איתו בקשרים הדוקים. שמו אריאב. הוא תמיד נשאר איתנו עד שממש המטפלת צעקה עליו, והוא נפרד והלך לשון.

סיכום היום - היה זה יום מצויין, הילדים מאד התחשבו בנו והתנהגו כלפינו יפה.

19 בנובמבר, 1986

כאשר הגענו להפסקה, אסף ראה את אור, אייל ש. ורועי (הילדים שנסעו למזרע) וצעק: "הנה הקבוצה שנסעו למזרע!" רצנו אליהם וישר התחלנו לספר חזיות כולנו הסכמנו, שאנחנו מתגעגעים לאילה ולכל הילדים. סיכום הגענו: זהו זה קשה להגיד שרצינו לחזור כל כך, אבל התגעגענו לקבוצה לילדים, וכמובן לכלבים שלנו, ואחר-כך להורים, כאן נגמרה השליחות שלנו לכל מני קבוצים, אפשר לומר שמאד מאד נהננו.

אסף, אייל א., איבט ואפרת.

אילון

- הגענו לאילון בשעה 12 ושם כבר חיכו המארחים שלנו, הם סיפרו לנו שהם באילון לא הרבה ילדים ולכן הצטרפו אליהם ילדים מאדמית, בצהריים הם לקחו אותנו לבתים ובערב ישנו. איתנו בבית הילדים.
- (ב.) למחרת למדנו איתם כל היום ולמדנו את סדר היום שלהם ומתי ההפסקות, בערב הם עשו לכבודנו מסיבה עם משחקים והצגות, ובסיומה הלכנו לישון.
- (ד.) ביום האחרון הם ליוו אותנו לתחנה ומשם נסענו הביתה, בדרך קנינו שתיה ואוכל וישבנו לחכות לאוטובוס, כשלפחע נחתה על ניר צרעה ועקצה אותו, הילה רצה במהירות לשרותים להביא מפית רטובה, אך כאשר הגיעה וביקשה להכנס אמרה האשה שישבה בפתח כי צריך לשלם, הילה שרצתה למהר אמרה כי עקצה את ילד אחד צרעה, אך האשה התעקשה שנשלם, הילה שילמה. ואנו המשכנו בנסיעה, הגענו הביתה מרוצים אך עייפים. ולסיכום: כייף לצאת לטיול אבל טוב יותר לחזור הביתה. נ.ב. בזמן הנסיעה כתבנו שיר והנה הוא:

הדרך ארוכה היא וקשה קשה

הדרך ארוכה היא ויפה יפה

פזמון:

אבל אני אבל אני

בלי פחד צועד

הללו הללויה הללויה

אמא אבא אל תדאגו אל תדאגו

נגיע בשלום לקבוץ אילון.

פזמון: